

วารสารบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ ปีที่..... ฉบับที่..... เดือน..... พ.ศ.

**ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการบริหารโรงเรียนที่มีเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียน
เครือข่ายที่ 33 สังกัดสำนักงานเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร**

พิทักษ์ นันยะ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการบริหารโรงเรียนที่มีเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนเครือข่ายที่ 33 สังกัดสำนักงานเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการบริหารโรงเรียนที่มีเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนเครือข่ายที่ 33 สำนักงานเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร โดย จำแนกตามประสบการณ์การอบรม และประสบการณ์ในการทำงาน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนในโรงเรียนเครือข่ายที่ 33 สังกัดสำนักงานเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร ใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย จำนวน 144 คน โดยใช้ตาราง Krejcie และ Morgan เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม มาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบ (t-test) และการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ ดังนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารโรงเรียนที่มีเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนเครือข่ายที่ 33 สังกัดสำนักงานเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็น รายด้าน เรียงตามลำดับ 3 ลำดับแรก ได้แก่ การบริหารงานบุคคล รองลงมาคือ การบริหารงานทั่วไป และ การบริหารงานวิชาการ ตามลำดับ

การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการบริหารโรงเรียนที่มีเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนเครือข่ายที่ 33 สังกัดสำนักงานเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร พบว่า ความคิดเห็นของครูที่มีประสบการณ์ด้านเด็กพิเศษแตกต่างกัน โดยภาพรวม และรายด้าน ไม่มีความแตกต่างกัน

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการบริหารงานโรงเรียนที่มีเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนเครือข่ายที่ 33 สังกัดสำนักงานเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 5 ปี กับประสบการณ์ 5 ถึง 10 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงาน ด้านการบริหารงานวิชาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นสูงกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 5 ถึง 10 ปี ส่วนครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

คำสำคัญ : เด็กที่มีความต้องการพิเศษ การบริหารโรงเรียนที่มีเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

ความนำ

การศึกษาเป็นก้าวแรกของการพัฒนาคนซึ่งมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศเพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขันและเป็นความพยายามลดความไม่เท่าเทียมกันของมนุษย์ทั่วโลกจึงให้ความสำคัญต่อการจัดการศึกษาแก่ประชาชนเพื่อเป็นฐานของการพัฒนาประเทศให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี และการสื่อสาร ความสำคัญต่อการจัดการศึกษาได้กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓ ความว่า “บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพหรือผู้อยู่ในสภาวะลำบาก ต้องได้รับสิทธิตามวรรคหนึ่งและการสนับสนุนจากรัฐเพื่อให้ได้รับการศึกษาโดยเท่าเทียมกับบุคคลอื่น” ในพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๑ คนพิการมีสิทธิทางการศึกษดังนี้ (๑) ได้รับการศึกษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการจนตลอดชีวิตพร้อมทั้งได้รับเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา (๒) เลือกบริการทางการศึกษา สถานศึกษา ระบบและรูปแบบทางการศึกษา โดยคำนึงถึงความสามารถ ความสนใจ ความถนัดและความต้องการจำเป็นพิเศษของบุคคลนั้น (๓) ได้รับการศึกษาที่มีมาตรฐานและประกันคุณภาพการศึกษา รวมทั้งการจัดหลักสูตรกระบวนการเรียนรู้ การทดสอบทางการศึกษาที่เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการแต่ละประเภทและบุคคล ในมาตรา ๘ สถานศึกษาใดปฏิเสธไม่รับคนพิการเข้าศึกษาให้ถือเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมตามกฎหมาย ตามแผนการศึกษาแห่งชาติฉบับปัจจุบัน รัฐบาลได้มีการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการเข้ามาร่วมเรียนร่วมกับเด็กปกติโดยจัดให้เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะทางสำหรับความพิการในแต่ละประเภท และในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการนั้นจะต้องจัดอย่างมีระบบ ต้องร่วมมือกันระหว่างนักการศึกษา นักจิตวิทยา แพทย์ และผู้เชี่ยวชาญอื่นๆ ในการระดมพลังความร่วมมือสนับสนุนจากทุกหน่วยงานในสังคมนับตั้งแต่ชุมชน องค์กร หน่วยงานภาครัฐและเอกชนให้มีส่วนร่วมในการประกันโอกาสทางการศึกษาที่จัดอย่างมีคุณภาพสำหรับเด็กพิการ การจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมเป็นการจัดการศึกษาให้กับเด็กทุกคนในระบบการศึกษาเดียวกัน โดยไม่แบ่งแยกว่าเด็กพิการต้องไปเรียนในสถานศึกษาเฉพาะ รวมทั้งเด็กนั้นต้องได้รับการสนับสนุนทุกด้านทั้งด้านการแพทย์ กิจการแพทย์ วิชาการ สื่อสิ่งอำนวยความสะดวก บริการและความช่วยเหลืออื่นทางการศึกษา โรงเรียนต้องปรับเปลี่ยนหลักสูตรยุทธศาสตร์การบริหารจัดการ เทคนิคการเรียนการสอน สถานที่ ฯลฯ รวมทั้งให้มีบุคลากรสนับสนุนการจัดการศึกษาเพื่อคนพิการมุ่งปลูกจิตสำนึกและสร้างเจตคติที่เหมาะสมเกี่ยวกับการจัดการศึกษาเพื่อคนพิการโดยให้สังคม ชุมชน ผู้จัดบริการและประชาชนตระหนักถึงศักยภาพความแตกต่างระหว่างบุคคล รวมถึงสิทธิเท่าเทียมของบุคคลทุกคน

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติได้กำหนดนโยบายให้นำโครงสร้างซีท (SEAT) ซึ่งเป็นแนวคิดในการนำนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับนักเรียนปกติ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้แก่นักเรียนพิการหรือนักเรียนที่มีความบกพร่องเรียนร่วมในโรงเรียนทั่วไปได้รับการศึกษาที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการพิเศษของนักเรียนเป็นเฉพาะบุคคลและเพื่อช่วยให้โรงเรียนที่จัดการเรียนร่วมได้พัฒนาการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพในส่วน of สำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร ก็ได้มีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างการบริหารจัดการภายในเพื่อให้ตอบสนองต่อนโยบายการจัดการศึกษาของภาครัฐที่เปิดกว้างต่อการพัฒนาเด็กทุกคนไม่ว่าเด็กที่มีความต้องการพิเศษในการจัดการศึกษาพิเศษและการดำเนินงานการเรียนร่วมนั้นจะต้องจัดการอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่ระดับชาติไปจนถึงระดับท้องถิ่น ต้องมีกฎหมาย กฎระเบียบข้อบังคับ นโยบาย แนวปฏิบัติ จากส่วนกลางลงไปถึงระดับปฏิบัติ จะต้องกำหนดบทบาทของบุคลากรที่จะช่วยกันทำงานการจัดการด้านการเงิน การงบประมาณ ตลอดจนจัดเตรียมเครื่องมือและสถานที่ให้พร้อมในการจัดการเรียนร่วม เหนือสิ่งอื่นใดคือการให้การศึกษาแก่บุคลากรที่เกี่ยวข้อง ตลอดจน

ผู้ปกครองและสาธารณชน เพราะถ้านุคสดังกล่าวไม่เข้าใจเด็ก ไม่เข้าใจปรัชญา และไม่เข้าใจหลักการศึกษาก็แล้ว จะทำให้การเรียนร่วมเป็นไปได้ยาก จึงจำเป็นที่บุคคลหลายฝ่ายจะต้องร่วมมือกันทำงานเพื่อพัฒนาศักยภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา นอกจากนี้การเรียนร่วมยังเป็นการเปิดโอกาสให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษหรือพิการ ได้เข้าเรียนรู้สังคมและสิ่งแวดล้อมของชั้นเรียนปกติ เพื่อให้ปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้ จากการเรียนรู้สิ่งแวดล้อมและจากการทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน นโยบายการศึกษาชาติได้ให้โอกาสทางการศึกษาแก่คนไทยทุกคนให้สามารถเรียนได้ในทุกที่ ที่เปิดเรียนทั้งคนปกติและคนไม่ปกติซึ่งหมายถึงผู้พิการ ผู้มีปัญหาดูสุขภาพ และเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ทั้งนี้ ด้วยจุดประสงค์เพื่อให้เกิดความเท่าเทียมกันทางสังคม เกิดการยอมรับในความเป็นมนุษย์ สร้างความเข้าใจและเห็นอกเห็นใจกัน นับเป็นนโยบายการศึกษาที่สร้างสรรค์ความเป็นคนและความสมบูรณ์ทางสังคม จากเหตุผลความจำเป็นและการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการบริหารงานโรงเรียนที่มีเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนเครือข่ายที่ 33 สังกัดสำนักงานเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร เพื่อให้ทราบถึง สภาพการบริหารโรงเรียนที่มีเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนเครือข่ายที่ 33 สังกัดสำนักงานเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร เป็นอย่างไร และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารโรงเรียนที่มีเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วม จำแนกตามประสบการณ์การฝึกอบรมด้านเด็กที่มีความต้องการพิเศษ และประสบการณ์ในการทำงาน ทั้งนี้ เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการวางแผนเพื่อพัฒนาศักยภาพของการบริหารโรงเรียนที่มีเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษา และเปรียบเทียบ ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการบริหาร โรงเรียนที่มีเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนเครือข่ายที่ 33 สังกัดสำนักงานเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามประสบการณ์ด้านเด็กพิเศษ และประสบการณ์ในการทำงาน

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษา ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการบริหาร โรงเรียนที่มีเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนเครือข่ายที่ 33 สังกัดสำนักงานเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร ซึ่งประกอบด้วยงาน 4 ด้าน เฉพาะสาระที่เกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ คือ ด้านการบริหารงานวิชาการ ด้านการบริหารงานงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารงานทั่วไป

2. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนในโรงเรียนเครือข่ายที่ 33 สังกัดสำนักงานเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร จำนวน 228 คน การเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย จำนวน 144 คน โดยใช้ตาราง Krejcie และ Morgan

3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ ประสบการณ์ด้านเด็กพิเศษ และประสบการณ์ในการทำงาน

3.2 ตัวแปรตาม คือ ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการบริหาร โรงเรียนที่มีเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนเครือข่ายที่ 33 สังกัดสำนักงานเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร ซึ่งประกอบด้วยงาน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารงานวิชาการ ด้านการบริหารงานงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารงานทั่วไป

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง Index of congruence (IOC) และหาความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.77 โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ข้อมูลส่วนบุคคล และเนื้อหาที่จะทำวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่หาค่าร้อยละ
2. ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการบริหาร โรงเรียนที่มีเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนเครือข่ายที่ 33 สังกัดสำนักงานเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. เปรียบเทียบการศึกษาความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการบริหาร โรงเรียนที่มีเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนเครือข่ายที่ 33 สังกัดสำนักงานเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ด้านเด็กพิเศษ โดยใช้ t-test
4. เปรียบเทียบการศึกษาความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการบริหาร โรงเรียนที่มีเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนเครือข่ายที่ 33 สังกัดสำนักงานเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน ใช้การวิเคราะห์หาค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) หากมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะเปรียบเทียบค่าคะแนนเป็นรายคู่ ตามวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Post hot Comparison)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปเป็นข้อ ๆ ได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการบริหาร โรงเรียนที่มีเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนเครือข่ายที่ 33 สังกัดสำนักงานเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็น โดยภาพรวม และรายด้านอยู่ในระดับมาก
2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีประสบการณ์ด้านเด็กพิเศษต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหาร โรงเรียนที่มีเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนเครือข่ายที่ 33 สังกัดสำนักงานเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม และรายด้าน ได้แก่ด้านการบริหารงานวิชาการ ด้านการบริหารงานงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารงานทั่วไป ไม่แตกต่างกัน
3. ผลการเปรียบเทียบครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหาร โรงเรียนที่มีเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนเครือข่ายที่ 33 สังกัดสำนักงานเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการบริหารงานวิชาการ ครูที่มีประสบการณ์ในการ

ทำงานน้อยกว่า 5 ปี กับประสบการณ์ 5 ถึง 10 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงาน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นสูงกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 5 ถึง 10 ปี ส่วนครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการบริหาร โรงเรียนที่มีเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนเครือข่ายที่ 33 สังกัดสำนักงานเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร พบว่าประเด็นที่น่าสนใจควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการบริหาร โรงเรียนที่มีเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนเครือข่ายที่ 33 สังกัดสำนักงานเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยมีความคิดเห็นในด้านการบริหารงานบุคคลมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการบริหารงานทั่วไป ด้านการบริหารงานวิชาการอยู่ระดับปานกลาง และอันดับสุดท้าย คือ ด้านการบริหารงานงบประมาณอยู่ระดับปานกลาง ทั้งนี้ เนื่องมาจากการบริหารงานสถานศึกษาในโรงเรียนเครือข่ายที่ 33 สังกัดสำนักงานเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร ได้มีการจัดการศึกษาที่ช่วยให้คุณภาพการเรียนการสอน มีประสิทธิภาพและผู้บริหารได้ให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นความเสมอภาคทางการศึกษารวมทั้งนโยบายทางการจัดการศึกษาที่เปิดโอกาสให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้รับโอกาสทางการศึกษามากขึ้นตามพระราชบัญญัติการศึกษาฉบับปัจจุบันอีกทั้งการจัดการศึกษาปัจจุบันมีการประเมินการจัดการศึกษาและมีการประกันคุณภาพทางการศึกษา ทำให้ผู้บริหารตระหนักและเห็นความสำคัญในการให้โอกาสทางการศึกษาแก่บุคคลที่มีความต้องการพิเศษจึงมีการกำหนดนโยบายและมีการวางแผนที่ชัดเจนและบุคลากรทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามแผน ซึ่งสอดคล้องกับ สุรศักดิ์ เรือนงาม (2555) ที่ศึกษาการบริหารการเรียนร่วมของโรงเรียนแกนนำสังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า การบริหารการเรียนร่วมอยู่ในระดับมากและมากที่สุด รวมถึงสอดคล้องกับ พัทธิดา นิลสุข (2558) ได้ศึกษาการบริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม พบว่าการบริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมโดยภาพรวม และรายด้านอยู่ในระดับมาก ซึ่งอภิปรายในแต่ละด้านได้ ดังนี้

1.1 ด้านการบริหารงานบุคคล โดยภาพรวม และรายข้อ พบว่าครูมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ เนื่องจากการบริหารเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมจะประสบผลสำเร็จต้องได้รับความร่วมมือจากหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้องโดยโรงเรียนเครือข่ายที่ 33 ได้มีการวางแผนอัตรากำลังและบุคลากรในสถานศึกษาให้เหมาะสมอีกทั้งบุคลากรได้รับการส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาศักยภาพอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งผู้บริหารตระหนักถึงความสำคัญของการดูแลนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมจึงเปิดโอกาสให้นักจิตวิทยาและครูการศึกษาพิเศษจากภายนอกเข้ามาให้ความรู้ความเข้าใจกับบุคลากรเกี่ยวกับการดูแลเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เบญจา ชลร์ ธานนท์ (2546, หน้า 58-59 อ้างอิงถึง สุรศักดิ์ เรือนงาม , 2555) ที่ได้กล่าวถึงการจัดสภาพแวดล้อมด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ผู้บริหารจะเป็นผู้มีบทบาทสำคัญยิ่งในโรงเรียน เป็นผู้นำและสร้างบรรยากาศการยอมรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียน ผู้บริหารจะต้องพิจารณาแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญ ครู พ่อแม่ผู้ปกครองเพื่อกำหนด

นโยบาย แนวทางการจัดการเรียนร่วม บทบาทหน้าที่และกำกับดูแลและให้คำปรึกษาซึ่งกันและกัน รวมทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พงษ์ธร วชิระปรากการพงษ์ (2559) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร พบว่าด้านสภาพแวดล้อมโรงเรียนมีการปรับสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมและมีความพร้อมในการจัดการเรียนร่วมและด้านบุคลากรครูมีการทำความเข้าใจกับบุคลากรและครูที่เกี่ยวข้องและมีการพัฒนาครูโดยมีครูการศึกษาพิเศษคอยช่วยเหลือแนะนำ

1.2 ด้านการบริหารงานทั่วไป โดยภาพรวม และรายชื่อ พบว่าครูมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากโรงเรียนในเครือข่ายที่ 33 สังกัดสำนักงานเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร ได้บริหารจัดการสถานศึกษาแบบมีส่วนร่วมมีการวางแผนประชุมนโยบายกับบุคลากรและชุมชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องและได้เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้ทุกภาคส่วนเข้าใจถึงแผนงานที่ชัดเจนเกี่ยวกับเกณฑ์การรับและการบริหารจัดการเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมทำให้โรงเรียนมีความพร้อม ซึ่งสอดคล้องกับ ไพลีน ปุณณะ (2553, หน้า 99 อ้างถึงใน สุรศักดิ์ เรือนงาม, 2555) ได้ทำการศึกษาการจัดการเรียนร่วมของครูในโรงเรียนแก่นนำระดับประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานครเขต 1 พบว่า มีการจัดการเรียนร่วมด้านสภาพแวดล้อมอยู่ในระดับมากและยังสอดคล้องกับนโยบายของสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร (2554, หน้า 6 อ้างถึงใน สุรศักดิ์ เรือนงาม 2555) ที่ได้กำหนดไว้ว่าการจัดการเรียนร่วมของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ให้โรงเรียนจัดการเรียนร่วมอย่างมีคุณภาพและให้ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนของสังคมในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

1.3 ด้านการบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวม และรายชื่อ พบว่าครูมีความคิดเห็น อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เนื่องจากข้อจำกัดในการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษส่งผลต่อการเรียนรู้ตามแผนการเรียนรู้ปกติที่จัดในโรงเรียนเครือข่ายที่ 33 สังกัดสำนักงานเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นการจัดการเรียนการสอนตามแผนปกติทั่วไปทำให้การปรับเนื้อหาในการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับความต้องการพิเศษเพื่อจัดทำเป็นแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลยังทำได้น้อยต้องอาศัยความเข้าใจของครูผู้สอนเป็นสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รจเรข พะยอมรัมย์ (2553) ที่ศึกษาการบริหารโรงเรียนแก่นนำจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กพิการในโรงเรียนปกติ ผลการศึกษาพบว่า สภาพการบริหารโรงเรียนแก่นนำจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กพิการในโรงเรียนปกติเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรีโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง และยังสอดคล้องกับ จาตุรงค์ เจริญนำ (2558) ได้ศึกษาสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างชี้ทและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษาเขต 9 พบว่าสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง

1.4 ด้านการบริหารงานงบประมาณ โดยภาพรวม และรายชื่อ พบว่าครูมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารโรงเรียนในโรงเรียนเครือข่ายที่ 33 ได้ยึดหลักการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์และมุ่งเน้นผลงานจึงเกิดผลทำให้ผู้เรียนมีคุณภาพรวมทั้งมีการจัดทำแผนสถานศึกษาที่มีการประชุมเห็นชอบจากกรรมการสถานศึกษามีการวิเคราะห์ความเหมาะสมในการเสนอของบประมาณ การจัดสรรงบประมาณในสถานศึกษา รวมทั้งมีระบบการตรวจสอบติดตามการใช้จ่ายงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งผู้บริหารได้ตระหนักและให้ความสำคัญกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วม ซึ่งสอดคล้องกับ สุมาลี รามฤทธิ์ (2558 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษารูปแบบการจัดการเรียนร่วมที่มีประสิทธิภาพ สำหรับสถานศึกษา ระดับมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4

พบว่า สภาพปัจจุบันของการจัดการเรียนรวมสำหรับสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 4 อยู่ในระดับมากทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารงานทั่วไป ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารงานวิชาการ ด้านการบริหารงานแผนงานและงบประมาณ

2. จากผลการเปรียบเทียบ พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ด้านเด็กที่มีความต้องการพิเศษต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหาร โรงเรียนที่มีเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนเครือข่ายที่ 33 สังกัดสำนักงานเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามประสบการณ์ด้านเด็กพิเศษนั้น พบว่า ภาพรวม และรายด้านไม่มีความแตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากการบริหารงานของสถานศึกษาในโรงเรียนเครือข่ายที่ 33 สังกัดสำนักงานเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร โรงเรียนทุกโรงเรียนมีความตระหนักให้มีความสำคัญในการจัดการศึกษาให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษและการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษานั้นการมีส่วนร่วมของครู เพื่อพัฒนาคุณภาพของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ ส่งผลให้ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ด้านเด็กพิเศษต่างกันมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรศักดิ์ เรือนงาม (2555 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาการบริหารการเรียนร่วมของโรงเรียนแกนนำสังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่าครูที่มีประสบการณ์รับการฝึกอบรมต่างกันต่างกันมีความคิดเห็นต่อการ บริหารการเรียนร่วมโดยรวมไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อุไรวรรณ ทานนท์ (2556 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาการดำเนินงานการจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานครเขต 1 พบว่าความคิดเห็นของครูที่มี ตำแหน่ง วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ และการเข้ารับการอบรมแตกต่างกันมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

3. จากผลการเปรียบเทียบครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงาน โรงเรียนที่มีเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนเครือข่ายที่ 33 สังกัดสำนักงานเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานนั้น พบว่าครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหาร โรงเรียนที่มีเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วม ภาพรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการบริหารงานวิชาการ ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 5 ปี กับ ประสบการณ์การทำงาน 5-10 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นสูงกว่าครูที่มีประสบการณ์ 5 - 10 ปี ส่วนครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานอื่นๆ ไม่พบความแตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากด้านการบริหารงานวิชาการ เป็นภารกิจหลักในสถานศึกษาจึงได้รับการส่งเสริม สนับสนุนอย่างเป็นรูปธรรม มีผลงานปรากฏที่ชัดเจน อีกทั้งยังเกิดผลปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารและจัดการเรียนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษโดยตรงอีกทั้งครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 5 ถือว่าเป็นครูรุ่นใหม่ที่มีความสามารถในการเข้าถึงแหล่งข้อมูลทางการสืบค้นได้ดีกว่าทำให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษดีกว่าจึงทำให้ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 5 ปีมีทัศนคติต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษไปในทางบวก ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของอรพิม วิสารทนนท์ (2552 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ทัศนคติและความต้องการของครูประถมวัยเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อเด็กปฐมวัยออทิสติก พบว่าครูที่มีประสบการณ์ต่างกันมีทัศนคติ

ต่อเด็กปฐมวัยขอทดสอบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังสอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติสำนักนายกรัชมุนตรี. 2543) ที่พบว่าในปัจจุบันครูที่สอนเด็กปกติจำนวนมากมีทัศนคติในทางลบต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ไม่เข้าใจระบบการศึกษาพิเศษหรือเข้าใจคลาดเคลื่อน ไม่เข้าใจปรัชญาการศึกษา ความเข้าใจผิดและทัศนคติที่ไม่ดีเหล่านี้ล้วนเป็นอุปสรรคในการบริหารจัดการ ทางโรงเรียนควรจะต้องร่วมมือกันหาทางจัดสิ่งเหล่านี้ให้หมดไป ครูปกติเกือบทั้งหมดไม่รู้วิธีปฏิบัติต่อเด็กที่มีความต้องการ พิเศษในชั้นเรียนรวม บางคนพูดจาให้เด็กพ่อแม่หมดกำลังใจ บางคนแสดงความรังเกียจจนออกนอก หน้า บางคนเอาใจเด็กจนเกินไป ทั้งหมดที่กล่าวมาเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม ทาง โรงเรียนจึงควรประชุมปรึกษาหารือ หากกลยุทธ์และแนวทางการจัดสิ่งเหล่านี้ให้หมดไปก่อนการ จัดการเรียนรวม จึงจะทำให้การบริหาร โรงเรียนที่มีเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมประสบความสำเร็จ ฉะนั้นก่อนเริ่มโครงการเรียนรวม ควรมีการ ประชุมครูทุกคนในโรงเรียนให้ทราบ นอกจากครูแล้วบุคลากรทุกคนในโรงเรียนทุกคนควรทราบ เกี่ยวกับโครงการเรียนรวม และทุกคนควรทราบว่าปฏิบัติต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียน อย่างไร สิ่งใดควรทำสิ่งใดไม่ควรทำ ครูที่สอนเด็กเรียนรวมนอกจากจะทราบวิธีปฏิบัติต่อเด็กโดยทั่วไป แล้วยังควรรู้วิธีสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

จากผลการศึกษา พบว่า โดยภาพรวมความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการบริหารงาน โรงเรียนที่มีเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านบริหารงานบุคคลและบริหารงานทั่วไปอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านบริหารงานวิชาการและบริหารงานงบประมาณอยู่ในระดับปานกลาง จึงควรนำผลการวิจัยดังกล่าวไปใช้ ดังต่อไปนี้

1.1 ด้านการบริหารงานวิชาการ ตามรายชื่อ พบว่า การส่งเสริมให้จัดการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์งานมีการปฏิบัติน้อยที่สุด ดังนั้นผู้บริหารควรจัดให้มีการส่งเสริมให้ครูจัดการสอนเด็กนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ เพื่อให้เด็กนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษมีการพัฒนางานด้านวิชาการมากยิ่งขึ้น

1.2 ด้านการบริหารงานบุคคล ตามรายชื่อ พบว่า การส่งเสริมให้ผู้บริหาร ครู นักเรียนและบุคคลทั่วไปให้ความร่วมมือช่วยเหลือนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ มีการปฏิบัติน้อยที่สุด ดังนั้น ผู้บริหารควรมีการสนับสนุนส่งเสริมให้ครู นักเรียนทั่วไป และบุคคลทั่วไปเข้ามามีส่วนร่วมในการช่วยเหลือนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

1.3 ด้านการบริหารงานทั่วไป ตามรายชื่อ พบว่า การจัดกิจกรรมทัศนศึกษาเปิดโอกาสให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเข้าร่วมมีการปฏิบัติน้อยที่สุด ดังนั้น ผู้บริหารควรเปิดโอกาสให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษได้มีโอกาสร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ตามศักยภาพของเด็กให้มากที่สุดเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตและทักษะทางสังคม

1.4 ด้านการบริหารงานงบประมาณ ตามรายชื่อ พบว่า การแต่งตั้งบุคลากรให้รับผิดชอบในการใช้จ่ายงบประมาณเกี่ยวกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษมีการปฏิบัติน้อยที่สุด ดังนั้นผู้บริหารควรจัดให้มีบุคลากรที่

รับผิดชอบด้านการใช้จ่ายงบประมาณด้านนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเพื่อจะได้เสนอของบประมาณและใช้จ่ายงบประมาณได้อย่างเหมาะสม

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหาร โรงเรียนที่มีเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนเครือข่ายที่ 33 สังกัดสำนักงานเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร

2.2 ควรศึกษาปัญหา อุปสรรค และวิธีการแก้ไขปัญหาในการดำเนินงานด้านต่างๆ เกี่ยวกับการบริหาร โรงเรียนที่มีเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมใน โรงเรียนเครือข่ายที่ 33 สังกัดสำนักงานเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร

2.3 ควรทำการวิจัยในด้านที่จะส่งผลให้โรงเรียนเกิดการพัฒนาย่างต่อเนื่องในการจัดการเรียนการสอน สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ และส่งเสริมให้ผู้บริหาร และครูมีความสามารถครอบคลุมในด้านนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ เช่น การจัดให้ครูมีการอบรมสัมมนาเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ การเปิดโอกาสให้ชุมชนได้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

“รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540” หมวด 3 สิทธิเสรีภาพของชนชาวไทย มาตรา 43.
กระทรวงศึกษาธิการ.(2551).พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551.

กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

ผดุง อารยะวิญญู. (2542). การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. กรุงเทพมหานคร : แวนแก้ว.

สุรศักดิ์ เรือนงาม. (2555). การศึกษาการบริหารการเรียนร่วมของโรงเรียนแกนนำสังกัดกรุงเทพมหานคร.

วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พัชรดา นิลสุข.(2558).การบริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม. ปรินญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

เบญจา ชลร์ธานนท์.(2546).คู่มือการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างชีวิต.กรุงเทพมหานคร:

โรงพิมพ์คุรุสภา.

พงษ์ธร วชิระปราการพงษ์. (2559). การจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียน

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหา

บัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

ไพลิน ปุกมะ. (2553). การศึกษาการจัดการเรียนร่วมของครูในโรงเรียนแกนนำระดับประถมศึกษาสังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากทมกรุงเทพมหานคร เขต 1 . สารนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

รจเรข พะยอมเยี่ยม. (2553). การบริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กพิการในโรงเรียนปกติ.

ปรินญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.

จาดุรงค์ เจริญนำ.(2558). สภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างชีวิตและแนวทางการพัฒนา

การดำเนินงานของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่

มัธยมศึกษาเขต 9. ปรินญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล รัตนบุรี.

สุมาลี รามฤทธิ์. (2558). รูปแบบการจัดการเรียนรวมที่มีประสิทธิภาพสำหรับสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา

เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4. ดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.

อุไรวรรณ ทานนท์. (2556). การศึกษาการดำเนินงานการจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงาน

เขตพื้นที่การศึกษากทมกรุงเทพมหานคร เขต 1. ปรินญาศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรี นครินทรวิโรฒ.

อรพิม วิสารทานนท์. (2552). ทศนคติและความต้องการของครูประถมวัยเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อเด็กประถมวัย

ออทิสติก. ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2543). กรอบการดำเนินงานการจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความต้องการ

พิเศษ. กรุงเทพมหานคร: สำนักนายกรัฐมนตรี.